

Studiul 1: Rețeta succesului

Sabat după-amiază, 27 septembrie

De memorat:

„Întărește-te numai și îmbărbătează-te, lucrând cu credincioșie după toată Legea pe care ți-a dat-o robul Meu Moise; nu te abate de la ea nici la dreapta, nici la stânga, ca să izbutești în tot ce vei face.” (Iosua 1:7).

Benjamin Zander, directorul muzical al Orchestrei Filarmonice din Boston, predă un curs de interpretare muzicală. În cadrul acestuia, a observat anxietatea studenților în fața evaluării interpretării lor. Pentru a-i liniști și a-i face să-și valorifice întregul potențial, el a anunțat încă din prima zi de curs că toată lumea va primi nota 10. Această notă maximă nu era standardul pe care erau obligați să îl atingă, „ci o posibilitate de care să beneficieze”. Singura cerință era ca în primele două săptămâni ale semestrului, studenții să întocmească o scrisoare pe care să o dateze în viitor, la încheierea cursului. În scrisoare, ei urmau să explice de ce meritau nota maximă.

Cartea Iosua este despre noi posibilități. Moise, care dominase timp de 40 de ani istoria poporului Israel, aparținea trecutului. Exodul din Egipt și rătăcirile în pustiu, marcate tragic de răzvrătire și încăpățănare, luaseră sfârșit. O nouă generație, dispusă să asculte de Dumnezeu, era pregătită să intre în țara promisă, nu ca un standard pe care trebuia să îl atingă, ci ca o posibilitate de care să beneficieze.

Hai să studiem modul în care Dumnezeu a deschis un nou capitol în viața poporului Israel și cum poate face la fel și în viața noastră!

Un nou Moise

1. Studiază Deuteronomul 18:15-22 și Iosua 1:1-9. Ce importanță are faptul că începutul cărții Iosua repetă o promisiune referitoare la ce avea să se întâmple după moartea lui Moise?

Deuteronomul 18:15-22

- ¹⁵ Domnul Dumnezeuul tău îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el!
- ¹⁶ Astfel, el va răspunde la cererea pe care ai făcut-o Domnului Dumnezeuului tău la Horeb, în ziua adunării poporului, când ziceai: „Să nu mai aud glasul Domnului Dumnezeuului meu și să nu mai văd acest foc mare, ca să nu mor.”
- ¹⁷ Atunci Domnul mi-a zis: „Ce au zis ei, este bine.
- ¹⁸ Le voi ridica din mijlocul fraților lor un proroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui, și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu.
- ¹⁹ Și dacă cineva nu va asculta de cuvintele Mele, pe care le va spune el în Numele Meu, Eu îi voi cere socoteală.
- ²⁰ Dar prorocul care va avea îndrăzneala să spună în Numele Meu un cuvânt pe care nu-i voi porunci să-l spună, sau care va vorbi în numele altor dumnezei, prorocul acela să fie pedepsit cu moartea.”
- ²¹ Poate că vei zice în inima ta: „Cum vom cunoaște cuvântul pe care nu-l va spune Domnul?”
- ²² Când ceea ce va spune prorocul acela în Numele Domnului nu va avea loc și nu se va întâmpla, va fi un cuvânt pe care nu l-a spus Domnul. Prorocul acela l-a spus din îndrăzneală: să n-ai teamă de el.

Iosua 1:1-9

- ¹ După moartea lui Moise, robul Domnului, Domnul a zis lui Iosua, fiul lui Nun, slujitorul lui Moise:
- ² „Robul Meu Moise a murit: acum, scoală-te, treci Iordanul acesta, tu și tot poporul acesta, și intrați în țara pe care o dau copiilor lui Israel.
- ³ Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru vi-l dau, cum am spus lui Moise.
- ⁴ Ținutul vostru se va întinde de la pustiu și Liban până la râul cel mare, râul Eufrat, toată țara hetitilor, și până la Marea cea Mare, spre apusul soarelui.
- ⁵ Nimeni nu va putea să stea împotriva ta, cât vei trăi. Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise; nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi.
- ⁶ Întărește-te și îmbărbătează-te, căci tu vei da în stăpânire poporului acestuia țara pe care am jurat părinților lor că le-o voi da.

- ⁷ Întărește-te numai și îmbărbătează-te, lucrând cu credincioșie după toată Legea pe care ți-a dat-o robul Meu Moise; nu te abate de la ea nici la dreapta, nici la stânga, ca să izbutești în tot ce vei face.
- ⁸ Cartea aceasta a Legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale și atunci vei lucra cu înțelepciune.
- ⁹ Nu ți-am dat Eu oare porunca aceasta: „Întărește-te și îmbărbătează-te”? Nu te înspăimânta și nu te îngrozi, căci Domnul Dumnezeuul tău este cu tine în tot ce vei face.”

Moise murise și un nou conducător, Iosua, fusese numit de Dumnezeu. Și există asemănări între ei. Dumnezeu le spusese amândurora că aveau să își conducă poporul în țara promisă părinților lor: „Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru vi-l dau, cum am spus lui Moise” (Iosua 1:3). Iosua avea să termine lucrarea care îi fusese dată inițial lui Moise. El era, de fapt, un nou Moise.

2. Cum era și ce a făcut Iosua? Exodul 33:11; Numeri 14:6,30,38; 27:18; 32:12; Deuteronomul 1:38; 31:23 și 34:9

Exodul 33:11

- ¹¹ Domnul vorbea cu Moise față în față, cum vorbește un om cu prietenul lui. Apoi Moise se întorcea în tabără, dar tânărul lui slujitor, Iosua, fiul lui Nun, nu ieșea deloc din mijlocul Cortului.

Numeri 14:6,30,38

- ⁶ Și, dintre cei ce iscodiseră țara, Iosua*, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, și-au rupt hainele
- ³⁰ nu veți intra în țara pe care jurasem că vă voi da-o s-o locuiți, afară de Caleb, fiul lui Iefune, și Iosua, fiul lui Nun.
- ³⁸ Numai Iosua, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, au rămas cu viață dintre oamenii aceia care se duseseră să iscodească țara.

Numeri 27:18

- ¹⁸ Domnul a zis lui Moise: „Ia-ți pe Iosua, fiul lui Nun, bărbat în care este Duhul Meu, și să-ți pui mâna peste el.

Numeri 32:12

- ¹² afară de Caleb, fiul lui Iefune, chenizitul, și Iosua, fiul lui Nun, care au urmat în totul calea Domnului.”

Deuteronomul 1:38

- ³⁸ Iosua, fiul lui Nun, slujitorul tău, va intra în ea; întărește-l, căci el va pune pe Israel în stăpânirea țării aceleia.

Deuteronomul 31:23

²³ Domnul a poruncit lui Iosua, fiul lui Nun, și a zis: „Întărește-te și îmbărbătează-te, căci tu vei duce pe copiii lui Israel în țara pe care am jurat că le-o voi da; și Eu însumi voi fi cu tine.”

Deuteronomul 34:9

⁹ Iosua, fiul lui Nun, era plin de duhul înțelepciunii, căci Moise își pusese mâinile peste el. Copiii lui Israel au ascultat de el și au făcut potrivit cu poruncile pe care le dăduse lui Moise, Domnul.

În această etapă, promisiunea că Dumnezeu va „ridica” un profet ca Moise (Deuteronomul 18:15) este doar o posibilitate, nu o realitate împlinită. Cuvintele cu care începe cartea Iosua îi amintesc cititorului de această promisiune și în același timp creează așteptarea de a o vedea împlinită.

Deși murise, Moise domină primul capitol. Numele lui este menționat de zece ori, iar cel al lui Iosua, de doar patru ori. Moise este numit „robul Domnului”, în timp ce Iosua este numit „slujitorul lui Moise” (Iosua 1:1). Va fi nevoie de o viață întreagă de slujire credincioasă și de ascultare pentru ca Iosua să primească titlul de „robul Domnului” (Iosua 24:29).

Chiar dacă primul capitol din Iosua surprinde tranziția între doi mari conducători ai poporului Israel, cel mai important personaj este Domnul Însuși – cartea începe cu cuvintele Lui și este dominată de călăuzirea Lui. Nu există nicio îndoială cu privire la cine este adevăratul conducător al poporului Israel.

De-a lungul timpului, Dumnezeu a chemat bărbați și femei să Îi conducă poporul. De ce este crucial să ne amintim cine este adevăratul conducător invizibil al bisericii?

Treci! Ia! Împarte! Slujește!

3. Ce aflăm despre structura cărții Iosua din primul ei capitol?

Primul capitol din Iosua constituie introducerea acestei cărți. El cuprinde patru cuvântări, care corespund celor patru secțiuni principale ale cărții: trecerea (Iosua 1:2-9); cucerirea (Iosua 1:10,11); împărțirea țării (Iosua 1:12-15) și slujirea prin ascultarea de lege (Iosua 1:16-18).

Cartea Iosua poate fi văzută ca o serie de inițiative divine. În fiecare inițiativă, Dumnezeu îi trasează lui Iosua o sarcină precisă legată de cucerirea Canaanului și fiecare este menționată ulterior în carte, ca finalizată cu succes.

În cele din urmă, promisiunile lui Dumnezeu referitoare la ocuparea țării aveau să se împlinescă. Din acel moment, responsabilitatea păstrării teritoriului se afla în mâinile israeliților și se putea realiza numai prin credință adevărată și prin ascultarea pe care o astfel de credință o generează întotdeauna. Inițiativele lui Dumnezeu, exprimate prin cele trei verbe – „a trece”, „a lua” și „a împărți” –, primesc din partea poporului răspunsul adecvat de ascultare, care derivă din acțiunea finală: slujirea.

Fiecare subîmpărțire e caracterizată de un concept precis, exprimat prin prezența dominantă a unui cuvânt ebraic: (1) A trece (Iosua 1:1 – 5:12); (2) A lua (Iosua 5:13 – 12:24); (3) A împărți (Iosua 13:1 – 21:45); (4) A sluji (Iosua 22:1 – 24:33)

Prin urmare, însăși structura cărții transmite mesajul ei principal: inițiativele lui Dumnezeu nu se împlinesc automat. În schimb, ele necesită un răspuns devotat din partea poporului Său. Adică, ținând cont de tot ce a făcut Dumnezeu pentru noi – inclusiv ce a făcut pentru noi și noi singuri nu putem face –, suntem chemați să facem ceea ce putem face singuri, adică să îndeplinim ceea ce ne poruncește Dumnezeu. Așa a fost dintotdeauna în întreaga istorie sacră și la fel este și astăzi. De altfel, descrierea poporului lui Dumnezeu din timpul sfârșitului, în Apocalipsa 14:12, transmite aceeași idee: credința în ce a făcut Dumnezeu pentru noi, care duce la ascultare.

Gândește-te la promisiunile din Cuvântul lui Dumnezeu pe care le prețuiești cel mai mult! Ce răspuns solicită acestea din partea ta, ca să devină realitate?

În Iosua 1:2,3, Domnul îi spune lui Iosua că le dă țara. Pe de altă parte, El spune că le-a dat-o deja. Ce înseamnă lucrul acesta?

Țara era un dar din partea Domnului, care era adevăratul Stăpân. În Iosua 1:2,3 sunt folosite două forme ale verbului „a da”, reflectând două aspecte semnificative ale moștenirii aceluia teritoriu. Prima formă exprimă procesul de acordare a țării. Doar teritoriile din Transiordania fuseseră ocupate de Israel. Cea mai mare parte din țara promisă încă nu fusese cucerită. În Iosua 1:3, verbul este la forma de perfect – „vi l-am dat” (BTF) –, dând impresia că țara le fusese deja dată. Atunci când Dumnezeu este subiectul unor astfel de acțiuni, forma este numită „perfect profetic”. Aceasta, pentru că ceea ce El promite în Cuvântul Său este un fapt sigur, ce poate fi considerat o realitate prezentă.

Pronumele din versetul 3, „vostru” și „vi”, sunt la plural, deci promisiunea nu este făcută doar lui Iosua, ci întregului popor Israel. Menționarea promisiunii făcute lui Moise transmite continuitatea cauzei lui Dumnezeu.

De asemenea, cuvântul kol, „tot”, „orice”, se repetă de numeroase ori în primul capitol. Prezența constantă a acestui pronume nehotărât exprimă totalitatea, integralitatea, care este esențială pentru atingerea obiectivului încredințat lui Iosua. Trebuie să existe o armonizare perfectă între Dumnezeu, Iosua și poporul Israel pentru ca succesul cuceririi țării promise să fie garantat.

4. Citește Iosua 1:4-6 și Evrei 6:17,18. Atunci țara era doar o promisiune, totuși Dumnezeu o numește moștenire. Ce înseamnă să fim moștenitori ai făgăduințelor lui Dumnezeu?

Iosua 1:4-6

⁴ Ținutul vostru se va întinde de la pustiu și Liban până la râul cel mare, râul Eufrat, toată țara hetitilor, și până la Marea cea Mare, spre apusul soarelui.

⁵ Nimeni nu va putea să stea împotriva ta, cât vei trăi. Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise; nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi.

⁶ Întărește-te și îmbărbătează-te, căci tu vei da în stăpânire poporului acestuia țara pe care am jurat părinților lor că le-o voi da.

Evrei 6:17,18

¹⁷ De aceea și Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie moștenitorilor făgăduinței nestrămutarea hotărârii Lui, a venit cu un jurământ;

¹⁸ pentru ca, prin două lucruri care nu se pot schimba și în care este cu neputință ca Dumnezeu să mintă, să găsim o puternică îmbărbătare noi, a căror scăpare a fost să apucăm nădejdea care ne era pusă înainte,

Făgăduințele făcute de Dumnezeu nu au nimic magic. Ele nu au puterea de a-și asigura singure împlinirea. Garanția că se vor împlini stă în prezența lui Dumnezeu, care spune: „Eu voi fi cu tine.” Într-adevăr, prezența Domnului a fost

crucială pentru supraviețuirea poporului Israel. Fără ea, israeliții ar fi fost doar una dintre multele națiuni, fără vreo chemare, identitate sau misiune specială (Exodul 33:12-16). Pentru a reuși, Iosua nu avea nevoie de altceva decât de prezența Domnului.

În acest sens, nimic nu s-a schimbat în zilele noastre, motiv pentru care avem promisiunea Domnului Isus din Matei 28:20.

„Fii tare și viteaz!”

5. De ce a fost nevoie ca Domnul să îi spună de două ori lui Iosua să se întărească și să se îmbărbăteze, în Iosua 1:7-9?

Iosua 1:7-9

- ⁷ Întărește-te numai și îmbărbătează-te, lucrând cu credincioșie după toată Legea pe care ți-a dat-o robul Meu Moise; nu te abate de la ea nici la dreapta, nici la stânga, ca să izbutești în tot ce vei face.
- ⁸ Cartea aceasta a Legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale și atunci vei lucra cu înțelepciune.
- ⁹ Nu ți-am dat Eu oare porunca aceasta: „Întărește-te și îmbărbătează-te”? Nu te înspăimânta și nu te îngrozi, căci Domnul Dumnezeuul tău este cu tine în tot ce vei face.”

Sarcina încredințată lui Iosua părea să implice solicitări coplesitoare. Zidurile cetăților canaanite păreau imposibil de cucerit, iar populația țării era antrenată pentru luptă. În schimb, israeliții, simpli nomazi, nu posedau nici măcar cele mai primitive mașini de război pentru a ataca zidurile fortificate. Istoria ne spune că nici măcar Egiptul, superputerea acelor vremuri, nu fusese în stare să se impună în Canaan.

Totuși îndemnul: „Fii tare și viteaz!” (Iosua 1:6,7,9, EDCR) nu este legat aici doar de moralul de luptă sau de strategiile de război. Curajul și puterea sunt necesare pentru a rămâne credincioși Torei și cerințelor acesteia, care defineau legământul israeliților cu Iahve.

6. Studiază Iuda 1:3, 1 Timotei 6:12 și Efeseni 6:10-18. Deși în prezent nu ni se cere să participăm la lupte militare, cum putem aplica încurajările date lui Iosua, în luptele noastre spirituale zilnice?

Iuda 1:3

- ³ Preaiubiților, pe când căutam cu tot dinadinsul să vă scriu despre mântuirea noastră de obște, m-am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.

1 Timotei 6:12

- ¹² Luptă-te lupta cea bună a credinței; apucă viața veșnică, la care ai fost chemat și pentru care ai făcut acea frumoasă mărturisire înaintea multor martori.

Efesenii 6:10-18

- ¹⁰ Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui.
- ¹¹ Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului.
- ¹² Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.
- ¹³ De aceea, luați toată armura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit totul.
- ¹⁴ Stați gata, dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii,
- ¹⁵ având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii.
- ¹⁶ Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău.
- ¹⁷ Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.
- ¹⁸ Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta, cu toată stăruința, și rugăciune pentru toți sfinții

Astăzi, în îndeplinirea misiunii încredințate de Hristos, creștinii se confruntă cu provocări similare cu cele ale lui Iosua; cu alte cuvinte, li se cere să ducă un război împotriva propriilor tendințe păcătoase, împotriva căpeteniilor, domniilor și stăpânitorilor întunericului acestui veac și împotriva oștilor răutății. La fel ca Iosua, și ei au promisiunea liniștitoare a prezenței lui Hristos: „Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Matei 28:20). Așa cum prezența ocrotitoare a Domnului a fost suficientă pentru a-i alunga lui Iosua temerile, tot așa ar trebui să ne fie și nouă îndeajuns pentru a alunga îndoielile și îngrijorările din prezent.

Provocarea pentru noi este să Îl cunoaștem pe Domnul suficient de bine cât să ne încredem în El și în promisiunile pe care ni le-a făcut. Și de aceea, mai mult decât de orice altceva, avem nevoie de acea relație personală cu El.

Întrebarea hotărâtoare pentru noi astăzi nu diferă de cea cu care s-a confruntat Iosua. Cum putem rămâne credincioși Cuvântului lui Dumnezeu chiar și atunci când nu este popular sau convenabil să facem acest lucru?

Prosperitate și succes

7. Pe baza textelor din Iosua 1:7-9; Geneza 24:40; Isaia 53:10 și Psalmii 1:1-3, ce înseamnă să fii prosper și să ai succes?

Iosua 1:7-9

- ⁷ Întărește-te numai și îmbărbătează-te, lucrând cu credincioșie după toată Legea pe care ți-a dat-o robul Meu Moise; nu te abate de la ea nici la dreapta, nici la stânga, ca să izbutești în tot ce vei face.
- ⁸ Cartea aceasta a Legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale și atunci vei lucra cu înțelepciune.
- ⁹ Nu ți-am dat Eu oare porunca aceasta: „Întărește-te și îmbărbătează-te”? Nu te înspăimânta și nu te îngrozi, căci Domnul Dumnezeuul tău este cu tine în tot ce vei face.”

Geneza 24:40

- ⁴⁰ Și el mi-a răspuns: „Domnul, înaintea căruia umblu, va trimite pe Îngerul Său cu tine și-ți va da izbândă în călătorie, și vei lua fiului meu o nevastă din rudele și din casa tatălui meu.

Isaia 53:10

- ¹⁰ Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui.

Psalmii 1:1-3

- ¹ Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși și nu se așază pe scaunul celor batjocoritori!
- ² Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului, și zi și noapte cugetă la Legea Lui!
- ³ El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă rodul la vremea lui și ale cărui frunze nu se veștejesc: tot ce începe, duce la bun sfârșit.

Termenul ebraic *shalakh*, „prosperă”, din formularea „vei face calea ta prosperă” (Iosua 1:8, BTF), presupune realizarea cu succes a ceva planificat sau o stare de circumstanțe favorabile. În versiunea Cornilescu, termenul este redat verbal: „vei izbândi în toate lucrările tale”.

Termenul *sakal*, „a lucra cu înțelepciune” (Iosua 1:8), poate fi tradus cu „a prospera” sau „a avea succes”. Dar poate însemna și „a fi prudent” sau „a fi înțelept”. Apare frecvent în cărțile Iov, Proverbele și Psalmii, unde noțiunea de succes este strâns legată de a acționa cu înțelepciune, în temere de Dumnezeu și ascultare de Cuvântul Său.

Din această perspectivă, succesul nu este neapărat definit ca prosperitate materială, deși nu o exclude. Succesul trebuie să fie văzut ca o stare de armonie cu valorile și principiile spirituale care stau la baza lumii create de Dumnezeu și care sunt exprimate în legea Sa.

Fără îndoială, încrederea în promisiunile lui Dumnezeu, în special cea a mântuirii numai prin credință, precum și ascultarea de legea Sa, nu se află în opoziție una cu cealaltă. Ele reprezintă cele două fețe ale aceleiași monede.

8. Ce spune Romani 3:31 despre relația dintre lege și credință?

Romani 3:31

³¹ Deci prin credință desființăm noi Legea? Nicidecum. Dimpotrivă, noi întărim Legea.

A pune credința în moartea ispășitoare și jertfitoare a Domnului Isus pentru noi în opoziție cu ascultarea de legea lui Dumnezeu înseamnă a recurge la o dihotomie falsă și periculoasă. Legea și harul merg întotdeauna mână în mână. Doar o înțelegere superficială a rolului legii îl poate face pe om să creadă că „legea” și „harul” sunt opuse.

Scriitorii Vechiului Testament aveau o înaltă considerație pentru lege și o vedeau o sursă de încântare (Psalmii 1:2; 119:70,77,174). Înțeleasă și folosită corect, legea va duce la o înțelegere mai profundă asupra propriei păcătoșenii (Romani 7:7) și a nevoii de o neprihănire ca a lui Hristos (Galateni 3:24).

Oricât de mult ai încerca, prin harul lui Dumnezeu, să respecți legea Lui, cum îți arată propria experiență că ai nevoie să fii acoperit de neprihănirea lui Hristos?

Un gând de încheiere

Suplimentar: Ellen G. White, Patriarhi și profeți, cap. 44; Istoria mântuirii, cap. 23

„Isus îmi adresează mie făgăduințele și avertizările Sale. Dumnezeu a iubit lumea atât de mult, încât Și-a dat unicul Fiu, pentru ca eu, crezând, să nu pier, ci să am viața veșnică. Experiențele arătate în Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să devină experiențele mele. Rugăciunea și făgăduința, învățătura și avertismentul îmi aparțin. [...] Atunci când credința primește și asimilează astfel principiile adevărului, acestea devin o parte a ființei, o parte care pune în mișcare viața. Cuvântul lui Dumnezeu primit în suflet modelează gândurile și determină dezvoltarea caracterului” (Ellen G. White, Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus, p. 390, 391).

„Nu există altă idee care trebuie să fie tratată cu mai multă seriozitate, să fie repetată mai des sau întipărită cu mai multă fermitate în mintea tuturor decât aceea de imposibilitate a omului căzut de a merita ceva prin faptele sale, oricât ar fi ele de bune. Mântuirea este primită numai prin credința în Isus Hristos” (Ellen G. White, Credința și faptele, p. 19).

Zilnic: Deuteronomul 5 – 11; Ellen G. White, Faptele apostolilor, cap. 40 și 41

1. De ce „ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău, să ții ziua de odihnă”?
2. De ce să împlinim legile și să ne temem de Domnul?
3. Cine dă putere să câștigi bogății și de ce?
4. Ce urma să răspândească Domnul peste țara unde mergeau israeliții?
5. De ce nu s-a intimidat apostolul în fața pompei strălucitoare sau a rangului înalt al ascultătorilor?